

Elect The Outstanding Candidates!

RE-ELECT

ROY F. McMAHON

Republican Candidate

FOR

STATE REPRESENTATIVE

ON HIS RECORD

RE-ELECT
RETAIN

HON. JUDGE

ALVA R. CORLETT

For Common Pleas Court

"THE PEOPLE'S CHOICE"

"A FRIEND OF THE SLOVENIAN PEOPLE"

Term Beginning Jan. 2nd, 1949

VOTE FOR

WILLIAM F. BURNS

JUDGE

Common Pleas Court

Term Expiring Jan. 12, 1953

- A lawyer of wide experience in the legal profession
- His highmindedness, his fine legal education, and long experience in his practice of law should qualify him for Judge of the Common Pleas Court
- His long residence in Cleveland has made him familiar with its needs
- Able—Impartial—Fearless
- These are necessary qualifications for a Judge

General Election November 2, 1948

KEEP GOOD COUNTY GOVERNMENT
BY RETAINING

JOHN F. CURRY JOHN J. PEKAREK
COUNTY COMMISSIONERS

ELECT **FRANK J. LAUSCHE** GOVERNOR

ATTENTION VOTERS

FOR GOOD GOVERNMENT

RETAIN

HON. JUDGE

George P. Baer

FOR

COMMON PLEAS COURT
ON HIS RECORD

QUALIFIED — EXPERIENCED

"A FRIEND OF THE SLOVENIAN PEOPLE"

Term Beginning Jan. 1st, 1949

RE-ELECT

REWARD

HON. MUNICIPAL JUDGE

DAVID C. MECK, JR.

FOR

COMMON PLEAS COURT
ON HIS RECORD

Term Beginning Jan. 3rd, 1949

"A FRIEND OF THE SLOVENIAN PEOPLE"

ENDORSED FOR THIS OFFICE BY THE
CLEVELAND BAR ASSOCIATION
AS A RESULT OF A POLL OF ALL PRACTICING
LAWYERS IN THE COUNTY

On his Record Re-Elect

STEPHEN A.

ZONA

State Representative

DEMOCRATIC TICKET
ELECTION NOV. 2, 1948

"A Friend Of All The
People"

RE-ELECT

Kenneth W.

THORNTON

REPUBLICAN CANDIDATE

FOR

STATE REPRESENTATIVE

ELECT

GEORGE E. FEDOR

DEMOCRATIC CANDIDATE
FOR STATE REPRESENTATIVE

"A FRIEND OF THE SLOVENIAN PEOPLE"

RE-ELECT

THOMAS E. HANN

REPUBLICAN CANDIDATE
FOR STATE REPRESENTATIVE

"A FRIEND OF THE SLOVENIAN PEOPLE"

RE-ELECT

JOHN A.

CORLETT

REPUBLICAN CANDIDATE

FOR STATE REPRESENTATIVE

Election Tuesday, Nov. 2nd

Izgubljeni svet

ROMAN

Vse sem moral urediti sam, ker Summerlee sploh ni prišel vpoštev in tudi Challenger ni bil veliko več vreden. Če se je njima posrečilo za kratak trenutek priti skupaj, takoj sta porabila ta čas za prepis; nikakor namreč se nista mogla zediniti glede znanstvene opredelitve rdečelasih hudičev, katerim smo padli v kremlje. Eden je pravil, da so to dryopitheci, kakor na otoku Javi, drugi pa je trdil, da so to pithecanthroposi. Prismojenost, vam pravim, najneverjetnejša bedarija! Jaz pa, kakor sem že omenil, sem ugotovil nekoliko stvari, ki bi nam lahko utegnile koristiti. Predvsem niso te zverine kos človeku pri teku po ravnem svetu. Imajo namreč krivljava, kratke noge, saj razumete? Pa tudi pretežek život. Se Challenger bi lahko prehitel pri teku na sto yrdov za nekoliko yrdov njih naj boljšega tekača, in vi ali jaz bi bila v primeru z njimi naravnost svetovna zmagovalca. Druga točka pa je to, da nimajo pojma o puškah. Mislim, da še vedno ne razumejo, na kak način je dobil rano njih tovariš, ki sem ga obstrelil. Priti moramo samo zopet do pušk, sem si mislil, potem bomo že videli, kaj vse lahko naredimo.

"Danes jutraj sem jo torej pobrisal: brenil sem svojega čuvaja z nogo v debeli trebuh, tako da se je zvrnil na tla, in sem stekel v taborišče. Tam sem našel vas in puške, pa zdaj sva tu."

"In profesorja!" zakričal sem v grozi.

"No, morava takoj nazaj, da jima pohlitva na pomoč. Saj ju nisem mogel vzeti s seboj. Challenger je sedel na drevesu, Summerlee pa ne bi bil kos napotom. Preostajalo mi je samo pohlitvi po puške in ju potem poskusiti oprostiti. Seveda, bogve, ali ju niso opice iz maščevalnosti takoj vrgle čez storile nič hudega, a Summerlee . . . za tega ne morem jamčiti. Njega bi itak na vsak način ugonobile. O tem sem trdno prepričan. S svojim begom torej nisem mogel ničesar poslabšati. Zdaj pa zahteva seveda najina čast, da pohlitva tovarišema na pomoč, da ju rešiva, ali, če bi nama ne bila sreča mila, da si naprtiva njuno usodo. Pripravite se torej, dragi moj mladenič, pa bodite pogumni, ker ne veva, katera izmed obeh možnosti se lahko urednosti, še preden napoči večer."

Poizkušam vam predočiti za lorda Roxtona značilno svojevrstno govorico, njegove kratke strnjene stavke in vedno na-

polšaljivi, napolnemarni slog. Vsekako je bil rojen voditelj. Čim večja nevarnost je grozila, tem boljše volje je postal, in tem živahneje govoril. Živ ogenj mu je vzplamtel v sicer mrzlih očeh, in don-quistovski brki so drhteli od vesele razburjenosti. Bil je neprecenljivo tovariš v sličnih odločitelnih trenutkih, ter je res imel rad nevarnost in tem bolj iz srca cenil vsako dramatično pusto-lovščino, čim večjo vlogo je pri njej imel: saj je imel vedno poseben športni užitek, če je tvegaval življenje, če je le mogel usodi napovedati ponosno stavo, pri kateri je pomenila izguba — smrt. Če ne bi naju morila skrb za usodo najinih nasprotnikov, bi me nedovmno veselilo spustiti se v slično početje v družbi sličnega človeka. Bila sva že na nogah v najinem skrivališču sredi grmovja, ko me je nenadno pograbil za roko.

"Pri svetem Jurju," je zasepetal, "zdaj pa prihajajo!"

Iz najinega skrivališča sva lahko gledala vzdolž z zelenim listjem obokanega temačnega hodnika, ki so ga tvorila debela in veje. Res je prihajala po njem skupina opičjih ljudi. Korakali so drug za drugim na krivljavstih nogah in z zgrbljenim hrbtom, spuščali v presledkih roke na tla in obračali glave na levo pa na desno. Sključenji so izgledali ponekod manjši kakor v resnici, vendar sem ugotovil, da so vsaj pet čevljev visoki, da imajo dolge roke in orjaška prsa. Marsikateri od njih je bil oborožen z gorjačo, in oddalec so izgledali kakor jako kocinaste, spačene človeške postave. Samo trenutek sva jih jasno videla: potem so se izgubili sredi grmovja.

"Še ni čas," je rekel lord John, "ki je bil pripravil puško za strel. Najboljše bo tu mirno ostati in ležati, dokler ne ne-hajo iskati. Potem se lahko poizkusiva približati njih gradišču in z boljšim uspehom izvršiti napad. Še kako urico počakajva in potem — hajdiva!"

Da izrabiva čas, sva odprla škaflo s konzervo in nemotena pozajtrkovala. Lord Roxton ni jedel od jutra ničesar razen malo sadja in se je zdaj lotil mesa kakor setradan človek. Naposled sva odrinila z žepi napolnjenimi z naboji in s puško v vsaki roki, da poizkusiva oteti najina tovariša. Poprej sva še skrbno zabeležila najino skrivališče sredi grmovja in ugotovila njegovo lego napram Fortu Challengerju za slučaj, da bi ga v sili zopet vedno lahko našla. Pričela sva potem tiho plaziti po grmovju, dokler nisva dospela na rob planote ob našem starem taborišču. Tukaj sva se ustavila in lord John mi je na hitro povedal svoj načrt.

"Dokler sva med tem gostim drevjem, so ti prašiči na boljšem kakor midva," je rekel. "Lahko naju vidijo, dočim jih midva ne moreva videti. A na-

odprtem kraju bo stvar drugačena. Tam lahko hitreje tečeva kakor opice. Zato se morava po možnosti držati odprtega kraja. Ob robu planote raste manjš visokih dreves kakor v notranjosti. S tem je torej označena smer, kako morava iti. Hajdiva pomalo naprej, dobro pazite in pripravite puško! Pred vsem se ne smete dati ujeti, dokler imate vsaj en naboj — to je moj zadnji naboj svet, mladenič moj!"

Ko sva dospela na rob planote, sem pogledal navzdol in videl našega dobrega starega črnega Zamboja: sedel je spodaj na kamnu in kadil. Kaj bi vse dal, da bi ga lahko pozdravil in mu povedal, kaj se je z nami zgodilo; a to bi bilo prenevarno, ker bi naju lahko slišali. Gozdovi so morali biti polni opic; zopet in zopet se je razleglo čudno suho šklepetanje. Zato sva se vsakokrat potuhnila v najbližjem grmovju in tam ostala nepremično, dokler se niso glasovi zopet izgubili. Zato sva le počasi prišla naprej in je moral miniti vsaj dve uri, preden sem opazil po lord Johnovem opreznem gibanju, da sva že blizu kraja, kamor sva bila namenjena. Pokimal mi je, naj ostanem mirno in ležim, sam pa je splezal na prepj. Ko se je minuto pozneje povrnil, mu je drgetal ves obraz od razburjenja.

"Naprej!" je rekel. "Hitro naprej! Bog daj, da ne bi prišla prepozno!"

Živci so mi drhteli kakor šiba na vodi, ko sem splezal naprej, se stegnil poleg njega in skozi grmovje pogledal na poljano, ki je ležala pred nama. To je bila slika, na katero ne pozabim nikoli do svojega smrtnega dneva, tako pošastna in nemogoča, da res ne vem, kako bi jo naj vam predočil, oziroma kako bi naj bil sam v stanu temu verjeti nekoliko let pozneje, če mi bo kdaj sojeno, da bi se zopet zleknil v nastlanjači v Savage-clubu pa gledal skozi okno neomajno, umazano Temzino nabrežje. Prepričan sem da bi se mi vse takrat zdelo kakor ponočna težka mora ali umobolni privid v groznic. Vendar vse hočem popisati, dokler še imam dogodka v svojem spominu in vsekakor bo vedel vsaj en človek, ki je poleg mene ležal v mokri travi, da

nisem lagal. Pred nama je ležala velika odprta jasa — merila je več sto yrdov širine — pravi zeleni travnik, samo ob robu planote porastel z nevisoko prapro-tjo. Okoli te poljane so rastle v polkrogu drevesa in v njih vejevju so bile druga nad drugo pritrjene čudne, z listjem pokrite kolibe. Še najboljše zadenete, če si mislite vranje gnezdišče, kjer je vsako gnezdo kakor hišica. Vrata teh kolib in vse naokrog so bile natlačeno polne opic, ki so se mi zdelo po velikosti za samice in mladiče vsega plemena. Tvorile so ozadje slike in z živahnim zanimanjem zasledovale isti prizor, ob katerem sva v začetku nju obstrmela tudi midva.

Sredi poljane, ob robu planote je bila zbrana večstotinska množica kosmatih, rdečelasih neskorov. Izmed katerih so bili nekateri pravi orjaki, in res me je prevzela groza, ko sem gledal to družbo. Vsi so se držali svojega reda, ker so stali v vrsti in nobeden ni stopil iz vrste. Pred to črto je stala peščica Indijancev, malih, dobrorejenih rdečkastih ljudi, katerih polt je lesketala v živi solčni luči kakor polirani bron. Poleg njih je stal tudi visok in suh beli človek s poveseno glavo in zvezanimi rokami, prava slika obupa in groze. Ni bilo nobenega dvoma — to je bila ogle-ta postava profesorja Summerleeja.

Sprejaj in tudi okrog te žalostne slike jetniške skupine je stalo več opic, ki so ostro pazile, da preprečijo vsak beg. Desno od njih in bolj daleč, tik ob prepadu, sem zagledal še dve tako nenavadni (in pod drugimi okoliščinami bi celo rekel

tako smešni) postavi, da sta nase popolnoma pritegnili mojo pozornost. Prva izmed njih je bil naš tovariš, profesor Challenger. Ostanki sukne so mu viseli v cunjah po plečih, srajca pa je bila tako raztrgana, da se je mešela dolga brada z gosto črno dlako, s katero so bila porastila njegova mogočna prsa. Klobuka ni bilo več in dolgi razmršeni lasje, ki so mu zrasli na potovanju, so vihrali po vetru. En sam dan je zadostoval torej za to, da bi ga izpremenil iz najuglednejšega zastopnika sodobne kulture v najgorostasnejšega južnoamerikanskega divjaka. Poleg njega je gosposki stal opičji kralj. Po vsem bi res bil —

kakor je pravil lord John — profesorjev dvojnik, če bi imel samo namesto črnih rdeče lasje.

RAYMOND
WINDOW CO.
ALSCO
ALUMINUM
COMBINATION
WINDOWS
and
DOORS
For Free Estimates
CALL **GL. 9005**
797 E. 152nd St.
NEAR ASPENWALL AVE.

OUT WITH THE OLD SALE IN WITH THE NEW

To make room for new merchandise
TOYS, FRAMES, PENS, PEN SETS, WALLETs, GIFTS, NOVELTIES, NOTIONS, ETC., ETC.,
at wonderful
BARGAIN PRICES
Come in, look around, you'll save Dollars!
WE DO PHOTO WORK AND ENLARGING MONEY ORDERS AND STAMPS PAY ALL BILLS
WE GIVE GREEN STAMPS RECORDS OF ALL KINDS
MRAZ VARIETY STORE
(Under New Management—Formerly Service Photo)
8311 SUPERIOR SW. 1877

ATTENTION HOUSEWIVES!

SPECIAL THIS WEEK

Large White Eggs
Large Brown Eggs

WE WHOLESALE EGGS

CHICKENS DUCKS

All Kinds of Chicken Feed

COLLINWOOD POULTRY
14801 Saranac Rd. Liberty 3866

—AND THE WORST IS YET TO COME
—in najhujše šele pride

Da izrabiva čas, sva odprla škaflo s konzervo in nemotena pozajtrkovala. Lord Roxton ni jedel od jutra ničesar razen malo sadja in se je zdaj lotil mesa kakor setradan človek. Naposled sva odrinila z žepi napolnjenimi z naboji in s puško v vsaki roki, da poizkusiva oteti najina tovariša. Poprej sva še skrbno zabeležila najino skrivališče sredi grmovja in ugotovila njegovo lego napram Fortu Challengerju za slučaj, da bi ga v sili zopet vedno lahko našla. Pričela sva potem tiho plaziti po grmovju, dokler nisva dospela na rob planote ob našem starem taborišču. Tukaj sva se ustavila in lord John mi je na hitro povedal svoj načrt.

"Dokler sva med tem gostim drevjem, so ti prašiči na boljšem kakor midva," je rekel. "Lahko naju vidijo, dočim jih midva ne moreva videti. A na-

RE-ELECT

GEORGE V.

WOODLING

REPUBLICAN CANDIDATE
for
STATE REPRESENTATIVE

GENERAL ELECTION, NOV. 2, 1948

ELECT

Edwin F. Sawicki

DEMOCRATIC CANDIDATE
FOR STATE SENATOR

YOUR VOTES APPRECIATED

General Election Tuesday, November 2nd

THE EMPIRE PLATING COMPANY

Polishing—Plating—Tinning—Japanning

Wm. E. Oberg, President

3800 Everts Road

CEdar 1067

Slika nam predstavlja novo mornariško letalo "XAH-1," ki ima poleg enega navadnega stroja še po en turbo-jet stroj pod vsakim krilom. Letalo je ravnokar prestalo poskušno vožnjo. Za normalne operacije bo uporabljalo navadne stroje in za zvišanje hitrosti v akciji pa bo pilot lahko odprl še oba turbo-jet stroja.